

Kjældgaard, Sofie Pedersen [formand], Edel Saunte, Ellen Poulsen, Søren Andersen, Jens Chr. Christensen, Krogh, Lorentzen, Erna Sørensen, Foss, Gertie Wandel og Ingeborg Refslund Thomsen [næstformand]). Betænkning (B. sp. 959) afgivet $\frac{13}{5}$. (Ordfører: Hjortnæs). 2. beh. $\frac{21}{5}$ (F. sp. 5641). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. 3. beh. $\frac{26}{5}$ (F. sp. 5822). *Loven stadfæstet 11. juni 1954.* (Lovt. nr. 197).

Ved lovens § 1 ændres forsorgslovens § 257 vedrørende forsorgen for talelidende til følgende affattelse:

Socialministeren bemyndiges til at fastsætte regler for, i hvilket omfang offentlige myndigheder, læger, lærere eller andre, der i deres virksomhed kommer i forbindelse med talelidende, skal indberette tilfælde af talelidelse til et statsinstitut for talelidende. Reglerne om indberetning fra læger og lærere fastsættes efter forhandling henholdsvis med indenrigsministeren og undervisningsministeren.

Staten afholder udgifterne ved behandling af talelidende, der foregår udenfor et statsinstitut for talelidende, når sådan behandling sker efter henvisning fra vedkommende institut.

Socialministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af den i stk. 2 nævnte behandling, forsåvidt angår børn i skolealderen efter forhandling med undervisningsministeren.

De i stk. 1—3 fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse på sværere tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed.

Loven skal ifølge dens § 2 forelægges folketinget til revision i folketingsåret 1958—59, og den træder i kraft den 1. oktober 1954.

Ved fremsættelsen oplyste *socialministeren*, at lovforslaget var et resultat af arbejdet i den af socialministeriet nedsatte kommission, der fik til opgave nærmere at overveje eventuelle ændringer i forsorgen for talelidende i henhold til forsorgsloven. „Det går i korthed ud på, at *staten i stedet for kommunerne fremtidig afholder udgifterne til ambulans behandling af talelidende samt af svære tilfælde af ordblindhed og læsesvaghed.* Disse sidste tilfælde har igennem mange års praksis været behandlet efter de samme regler i forsorgsloven som talelidelser. Endvidere gøres behandlingen gratis for alle, der har behov derfor, uden hensyn til, om der er